

oppe paa Indtægter fra 800 Kr. og opad, medens det for Enkernes Vedkommende kun er mellem en Femtedel og en Sjettedel, der er oppe paa en saadan Indtægt. Det vil allerede deraf ses, at Spørgsmaalet, om man skal tage Enkemænds Børn med eller ikke, ikke er saa stort, som man paa Forhaand kunde være tilbøjelig til at antage, baade fordi Antallet i og for sig ikke er saa stort, men ogsaa fordi Antallet af de Enkemænd, der ere gunstigere stillede end Enkerne, er langt større.

Jeg har da, som sagt, ment, at det var forsvarligt at medtage ogsaa Enkemændene, og Forslaget gaar derfor ud paa at udrede en Understøttelse til Børn af Enker og Enkemænd. Det er ikke i Forslaget bestemt, at der skal være nogen fast Trangsgrense. Jeg har ikke anset det for rigtigt at fastslaa, at Enker og Enkemænd, hvis Indtægter ere under et bestemt Minimum, skulle være berettigede til at faa en vis bestemt Understøttelse, ej heller, at Bidraget for hvert Barn skal være et i Loven bestemt Bidrag. Jeg mener derimod, at i Overensstemmelse med de Regler, der ogsaa gælde for Børn, fødte udenfor Ægteskab, bør der fastsættes et Bidrag for hvert enkelt Barns Vedkommende efter samtlige Forhold, det vil sige baade efter Børneantallet og efter Faderens eller Moderens Forhold og naturligvis ogsaa noget under Hensyn til de lokale Forhold. Der vil da ret naturligt blive gjort nogen Forskel ved Fastsættelsen af Bidrag for København, Provsbyerne og Sognekommunerne, noget, der jo ogsaa har givet sig Udtryk i Fastsættelsen af de Underholdsbidrag, der fastsættes for Børn fødte udenfor Ægteskab, Bidrag, der variere fra 60 op til 120 Kr., eller maaske Summerne nu ere blevne lidt højere. Derfor gaa Forslagets Bestemmelser i § 1 og § 2 ud paa, at „Enker og Enkemænd, som dertil skønnes at være trængende, skulle, saafremt de ere berettigede til i Trangstilfælde vedvarende at forsørges her i Landet, have Ret til at det offentlige uden Fattighjælps Virkning at oppebære en Understøttelse som Bidrag til Udgiften ved deres ægtefødte Børns Underhold og Opdragelse. Denne Understøttelse ansættes efter et Skøn over samtlige i det enkelte Tilfælde foreliggende Forhold til et for hvert Barn beregnet aarligt Underholdsbidrag.“ Dette Skøn skal efter Forslaget foretages af et Udvalg for hver Kommune, et Udvalg bestaaende af 3 Medlemmer, saaledes at Amtmanden er foreslaaet som fast Medlem for samtlige i Amtet værende

Kommuner, baade fordi han nu sidder inde med nogen Erfaring fra sin Virksomhed med Hensyn til Fastsættelse af Bidrag til de udenfor Ægteskab fødte Børn, og ogsaa, fordi der derigennem tilvejrbringes en vis Sikkerhed for, at Afgørelsen indenfor de enkelte Kommuner bliver nogenlunde ensartet, ligesom man ogsaa lettere vil kunne paalægge Amtterne det Arbejde, som er forbundet med Korrespondance, Indhentning af Oplysninger o. s. v., end hvis man skulde oprette nye Institutioner i saa Henseende. Der skal for hver Kommune i Amtet vælges to Medlemmer, det ene valgt af Kommunalbestyrelsen af dens Midte og det andet Medlem valgt af den paagældende Kommunes Hjelpekasses Bestyrelse af dens Midte, og disse to sammen med Amtmanden skulle da for hvert enkelt Tilfælde fastsætte Underholdsbidragets Størrelse for hvert enkelt Barn. Dette er Hovedbestemmelsen. Der er en Del andre Bestemmelser, som der for mig ikke er nogen Anledning til at komme ind paa.

Hvis man nu spørger — og det er selvfølgelig berettiget at spørge, og der er forsøgt at svare derpaa i de Oplysninger, der ere knyttede til Lovforslaget —, hvor meget en saadan Ordning af Understøttelser til Børn af Enker og Enkemænd, som her er foreslaaet, kan antages at medføre i Udgift for Stat og Kommune, gør jeg først opmærksom paa, at det er foreslaaet, at Udgiften skal deles saaledes, at Staten skal bære en Trediedel, Kommunerne de to Trediedele. Den ene Trediedel af Kommunernes Tilskud ydes af den Kommune, hvor vedkommende Enke eller Enkemænd har fast Ophold, medens den sidste Trediedel afholdes for Landkommunernes Vedkommende af Amtsrepartitionsfonden i Opholdskommunens Amtsråds-kreds og for Købstæderne udenfor København ved en af Amtmanden foranstaltet Ligning paa Amtets Købstæder efter Folketal. For Københavns Kommune er det en Selvfølge, at der kan man ikke fordele paa andre Købstæder, Københavns Kommune maa selv tage de to Trediedele. Jeg gør endelig opmærksom paa, at der er Bestemmelser om Refusionsret, som vi kalde det, for alle dem, som ikke ere forsørgelsesberettigede i den paagældende Kommune; de vedkommende Enker og Enkemænd kunne hos deres Opholdskommune hæve det i vedkommende Resolution fastsatte Bidrag, og derefter skal Kommunen, hvis det er en Landkommune, have sin Trediepart deraf fra Staten og fra